

izdaja Nr. XXII pod x: »Gründliche und warhafftige Relation VOn einem Juden... Datum Refel den 11. Martij Anno 1634. oO. n. J. 16 Bl. 4.« Shranjena je v knjižnici v Rostocku.

Ta datum se popolnoma ujema z datumom na koncu I. dela, le kraj pri nas ni naveden. Naš prvi del obsega 20 pisanih strani 4° po 13–15 vrst. Naš prevod pa je imel še poznejši ponatis za predlogo, ker v vseh, vsaj meni znanih, nemških opisanih tiskih, manjkata II. in III. del.

I. del, osnova, je ostal večinoma neizpremenjen tudi v poznejših ponatisih, II. del je plod različnih ljudskih literarnih struj, III. del Ahasver, Savlo-Paulus, pa je iz Antikristove ljudske dobe. To nam priča letnica 1774, a tudi naslov celotne knjige: »P r e r o k o u a n j e«, in ne »prigodba«, »storija« ali kaj podobnega. Zato sklepam, da je že Drabosnjak imel pred seboj celoten tekst, ko je prevajal ali prirejal slovenskega Ahasvera, ki je postal tudi ljubljene slovenskega koroškega ljudstva.

Ptuj, dne 15. februarja 1922.

PRVA BESEDA.

Alfonz Gspan.

Preden sem stopil h kropilniku na steni in se pokrižal, sem si ogrnil temno sukno, da sem bil bolj podoben smrtni kot samemu sebi. Pokrižal sem se in stopil na cesto, sredi mesta blodečih, išočih. To je bilo v onem predmestju, kjer je še vel veter, prepojen z vonjem pomladi, kamor še ni zrlo solnce s čistim, zlatim očesom; ah, saj se je tupačam ustavilo nad suho, visoko lipo, ali vselej si je zastrlo oči, z mračno lančico, navadno pa so gorele na oglih luči in iz velikih oken so padale svelle proge na cesto.

Smrti — ne sebi — podoben hodim po žalostnem predmestju mraka, zavit v temno haljo, da še ni videlo oko čistote, življenja, zagrnjenega z zastorom smrti. —